3. aug. 1973

FAKTA

Dato:
3. aug. 1973

Sidetal:
Notes 73 bd 4 s. 6-11

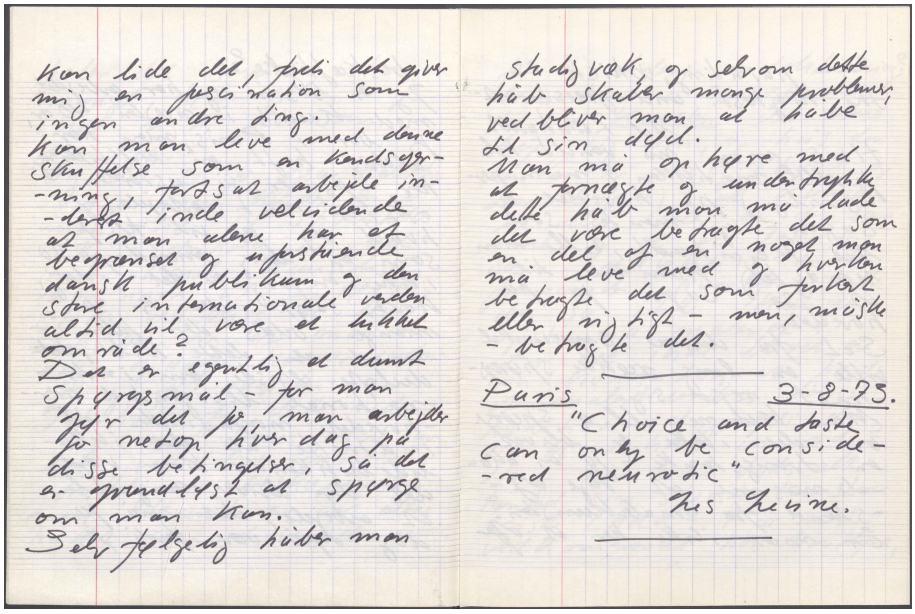

kun lide det, fordi det giver mig en inspiration som ingen andre ting.
Kun man leve med denne skuffelse som en kendsgerning, først at arbejde indadtil inde velvidende at man alene har et begrænset og upåskuende dansk publikum og den store internationale verden altid vil være et lukket område?
Det er egentlig et dumt spørgsmål - for man gør det på man arbejder for netop hver dag på disse betingelser, så det er grundlyst at spørge om man kun.
Selvfølgelig håber man

Studiegæld og selvom dette håb skaber mange problemer, ved bliver man at håbe til sin død.
Man må og høre med at fornægte og understrege dette håb man må lade det være betingelse det som en del af en magt man må leve med og hvorfor betragte det som fordrer betragte det - men, måske - betragte det.

Paris 3-8-75.

"Choice and taste can only be considered neurotic"

Jus Heine.

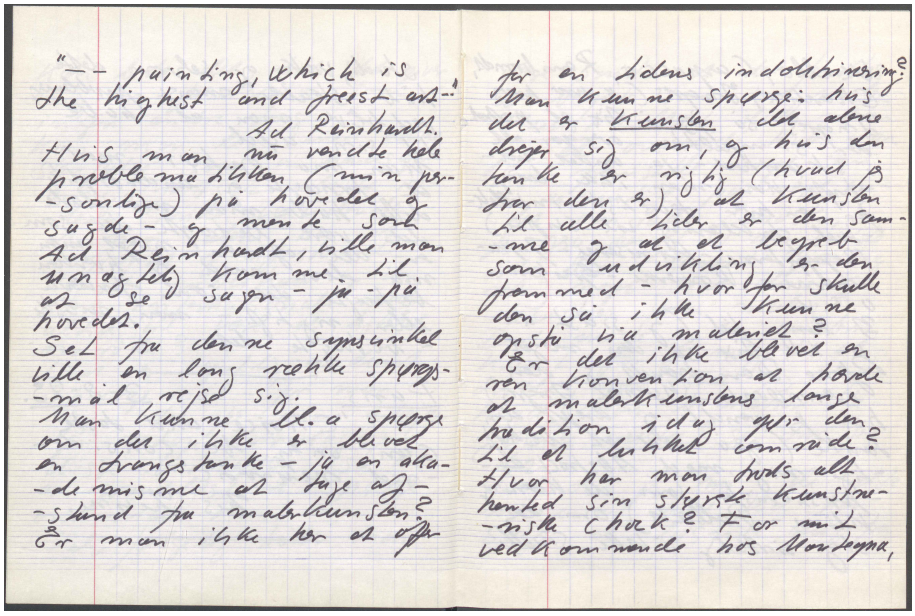

"— — painting, which is
the highest and freest art."
Ad Reinhardt.

Hvis man nu vendte hele problemstillingen (min personlige) på hovedet og sagde — og mente som Ad Reinhardt, ville man umiddelbart komme til at se sagen — jo — på hovedet.

Selv om denne synsvinkel ville en lang række spørgsmål rejse sig. Man kunne jf. a spørge om det ikke er blevet en tvangstanke — jo en akademisme at føje af — skønt om malerkunsten? Er man ikke her at opfor en tidens individualisme? Man kunne spørge: hvis det er kunsten det alene drejer sig om, og hvis den tanke er rigtig (hvad jo for den er) at kunsten til alle tider er den samme og at et begreb som individualisme er den fremmed — hvorfor skulle den så ikke kunne opstå via maleriet? Er det ikke blevet en ren konvention at hævde at malerkunstens lange tradition idag gør den til et tvingende? Hvor her man dvels alle hentet sin største kunstneriske chock? For mit ved at kommende hos Mondrian,

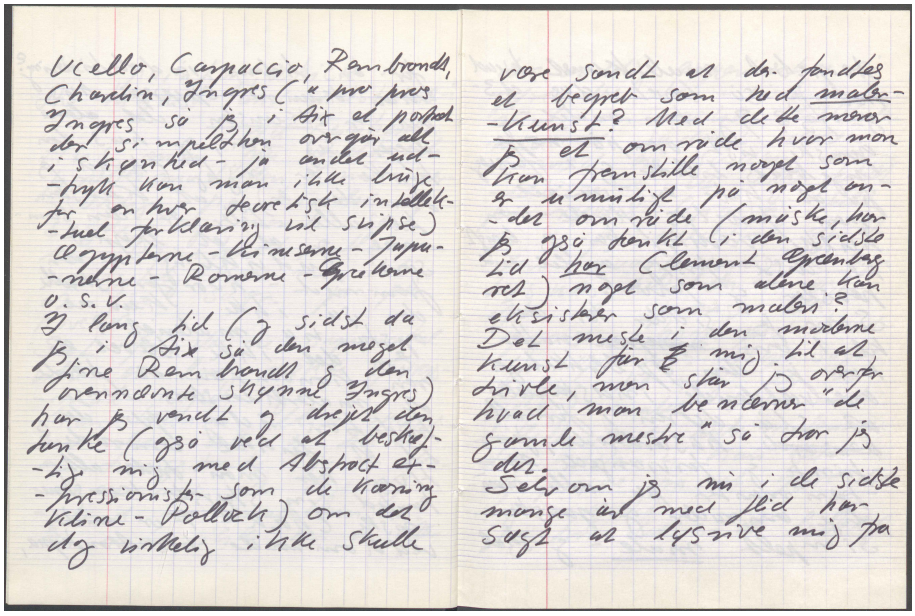

Uccello, Carpaccio, Rembrandt, Chardin, Ingres ("min pres Ingres så på i stil el portræt der simpelthen overgår alt i skønhed - ja endog ud-trykt paa saadan maade at man ikke kun for en hver decideret intellek-tuel forklarings vil skyde) Egyptarne - Kinesere - Japa-nerne - Romerne - Grækerne o. s. v.

I lang tid (i sidst da i Stil så den meget fine Rembrandt & den ovennævnte skønne Ingres) har jeg vendt & drejet den tanke (også ved at bestræ-be mig med Abstract Ex-pressionisterne som de kårer Vilhelm Pedersen) om det dog virkelig ikke skulle være sandt at der findes et begreb som ved maler-kunst? Med dette mener jeg et område hvor man kan fremstille noget som er umiskjendelig på noget an-det område (måske, hvor jeg også tænkte i den sidste tid har Clement Greenberg ret) noget som alene kan eksistere som maleri? Det mest fine i den moderne kunst for mig til at kunne skrive, man står jo overfor hvad man betegner "de gamle mestre" så tror jeg der.

Selv om jeg nu i de sidste mange år med flid har søgt at lyksalige mig på

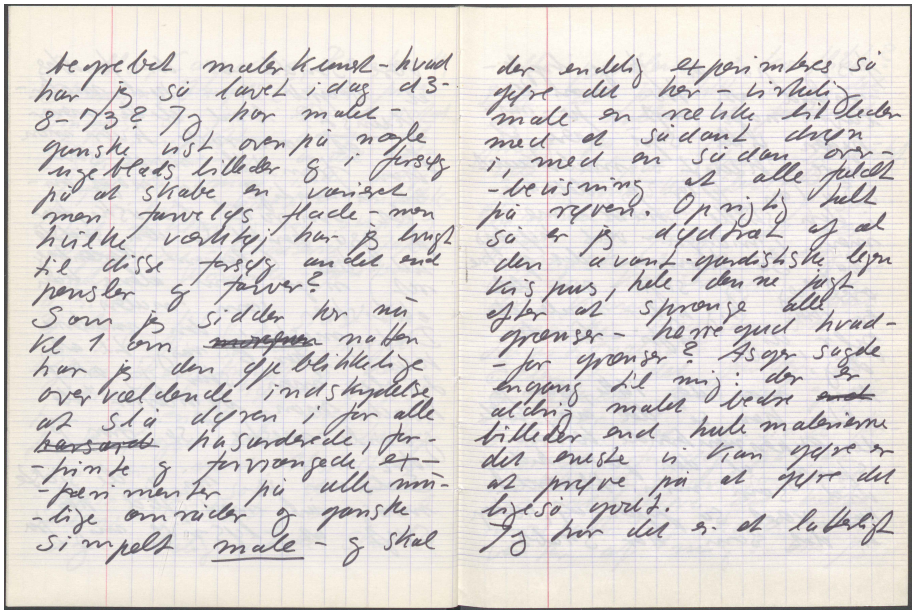

begrebet maler kunst - hvad
har jg så lavet i dag d 3-
8-73? Jg har maal-
gerne ikke overpå nogle
negatives billeder & i forsøg
på at skabe en variant
mon farvelys, flade - mon
hvilke værktøj har jg brugt
til disse forsøg andet end
pensler & falver?
Som jg sidder her nu
vil 1 barn ~~morgen~~ maaben
har jg den gode blikkelige
overvældende indskydelse
at slå døren i for alle
~~herrerne~~ hasardøre, for-
-pinte & forvrangede, ex-
-perimenter på alle mu-
-lige områder & gerne
simpelt male - & skal
der endelig et par imellem så
gerne det her - livsfarlig
male en rigtig billedlig
med at sidde ude dagen
i, med en sidden over-
-bevisning at alle pelle
på ryggen. Op ad bakke
så er jg dydbar & al
den avant-gardistiske leg
kis pus, hele denne jagt
efter at sprænge alle
grænser - herregud hvad-
-for grænser? Asger sagde
engang til mig: der er
aldrig maalet bedre ~~end~~
billeder end hule malerierne
det eneste vi kan gøre er
at prøve på at gøre det
bedre så godt.
Jg har det s. at lokkelig

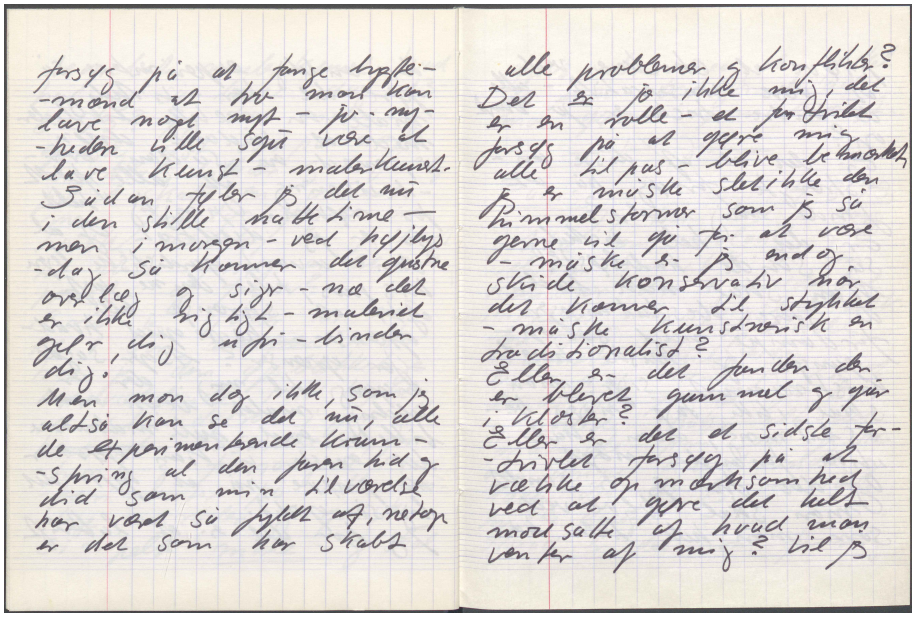

forsøg på at forsøge hyppe-
-mand at de mon kan
have noget mest - for my-
-heden ikke synes være et
dave kunst - maler kunst.
Siden tyder på det nu
i den skille skabe time —
men i morgen - ved hejlys
-dag så kommer det gustne
overleg og siger - na det
er ikke dig hjælp - maleriet
gelder, dig
dig.
Men mon dog ikke, som jo
altså kan se det nu, alle
de eksperimenterende kreum-
-springs af den person kid y
kid som min livsvarde
har vaset så fyldt af, netop
er det som har skabt
alle problemer og konflikter?
Det er jo ikke nu det
er en kolle - at forsøge
forsøg på at gøre mig
alle til pas - blive beundret
er måske slet ikke den
Himmelstormer som jo så
gerne vil gå for at vise
- måske er jo endog
skride konservativ når
det kommer til stykket
- måske kunstnerisk en
dekadentionalist?
Eller er det fordi den
er blevet gammel og går
i kloster?
Eller er det at sidste for-
-kvikket forsøg på at
realise sin markscomhed
ved at gøre det helt
modsatte af hvad man
venter af mig? Vil jo

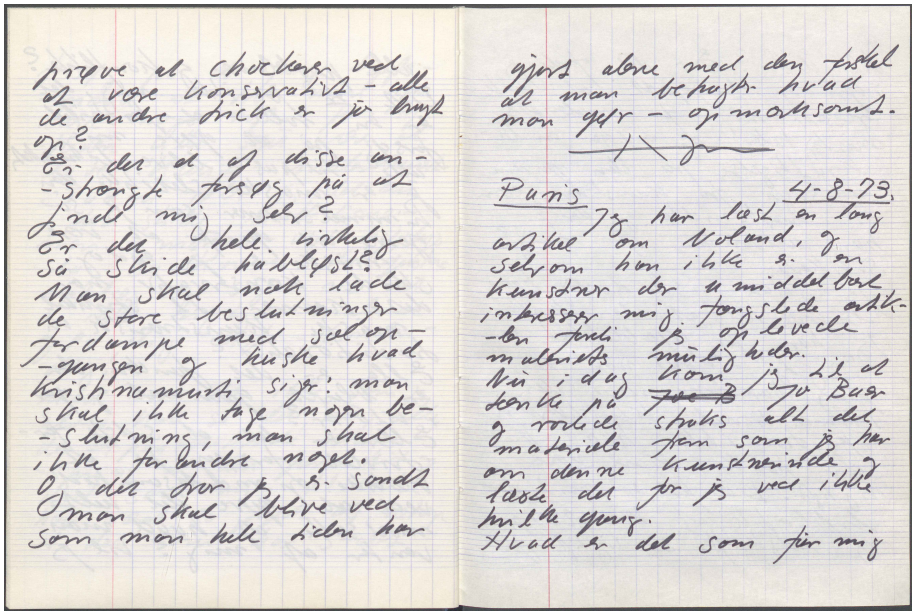

prøve at chokere ved
at være konservativ - alle
de andre ting er jo brugt
op?
Er der ej af disse an-
-strengte forsøg på at
finde mig selv?
Er det ikke virkelig
så skide håbløst?
Man skal ikke lade
de store beslutninger
fordampe med selvan-
-gunsen og huske hvad
Krishnamurti siger: man
skal ikke tage nogen be-
-slutning, man skal
ikke forandre noget.
Og det tror jeg sandt
Man skal blive ved
som man ikke ligger har

gjort alene med den fastel
at man bekymrer hvad
man gør - og morsomt.

Paris 4-8-73.

Jeg har læst en lang
artikel om Norland, jeg
selv om han ikke er
kunstner der er middelbar
interesser mig. Jeg skide artik-
-len godt, og levede
mulighedsmæssigheder.
Nu i dag kom jeg til at
tænke på ~~Jens~~ Jeg Bager
og rakte ud efter det
materiale som jeg har
om denne kunstner og
læste det for jeg ved ikke
hvilke gang.
Hvad er det som for mig